

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلوونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راوړونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړي (په جهان)

يَسِّرِ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَلِيْمِ
 إِنَّكَ لَبَيْنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●
 عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●
 تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَآيَا وَهُمْ
 قَهْمٌ
 غٰفِلُوْنَ ●
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰى أَكْثَرِهِمْ
 قَهْمٌ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ آفَلًا
 فِيْهِ إِلَى الْأَفْقَانِ فَهُمْ مُّ مُّشْكُوْنَ ●
 وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
 فَأَعْمٰهُمْ بِئِهِمْ
 قَهْمٌ لَا يُبْصِرُوْنَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَذْرَأْتَهُمْ
 أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّمَا تُنذِرُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چي جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکي هریو مړي
 اولیکونکي یو، چي دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بنه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه د هغوی چي وو دکلی
 چي هغوی ته کله راغلل ورلیږلي
 دوی ته مونږ، چي اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغ ژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلي رسولان
 شول گویا چي تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنگه چي مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغ ژن په (خپل) بیان

مَنِ اتَّهَمَ الذِّكْرَ
 وَحَشَى الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ

فَيُشْرَهُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى

وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا

وَأَنزَلْنَاهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ

أَخَصَّ بِنُورِهِ

فَرِحَ إِمَامٌ مُّبِينٌ

وَافْتَرَبَ لَهُمْ مَثَلًا صَحْبَ الْقُرْآنِ

إِذْ هَمَّ مَا الْمُرْسَلُونَ

إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمُتَّقِينَ

فَكَذَّبُواهُنَا

فَعَزَّزْنَا بِبَالٍ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ

قَالُوا مَا اللَّهُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا

وَمَا آتَيْنَاكَ مِنَ الشَّيْءِ مِنْ هَدًى

إِنَّا أَكْثَرُ الْأَكْثَرِينَ

شول گویا، چي زمونڙ پرب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه بنه ډي، خبردار
 دا چي مونڙ يو تاسو ته پيغمبران
 او په مونڙ ډي رسوول رنبا بيان
 هغوی اووې چي ئي تاسو، مونڙ له بد
 اوکته مني چرته نشوي (دخپل حد)
 مونڙ به تاسو کړوپه کانو، ټول ختم
 او عذاب کښي به راگير شي دآلم
 هغوی اووې، چي په خپله، ټول ئي بد
 وکړي شوي نصيحت (دډي حسد)؟
 بلکه تاسو خلق اووتی ئي دحد نه
 او يو کس راغی د بنار طرف سرحد نه
 بنه په منډه منډه، (دائي) کره بيان
 اومنې، قوماز ما! پيغمبران
 اومنې، ستاسو نه غواړي نه قيمت
 او دوی دی، په نيغه لار، دهدايت
 اوزه وکړي به ئي نه کړم عبادت
 پيدا کړي ئي زما وجود صورت
 او اخرواپس کيدل دی ورتنه بيا
 پس له ډي نه بل څنگ انيوم اله
 که رحمن راکوی ماته څه نقصان
 نه راکوی فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشی خلاصوکړي (په قيامت کښي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا اَلَيْكُم لَمَرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاةُ الْمُبِينُ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوهُا

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوهُا

● وَلَيْسَتُنَّكُمْ مُنَادِبًا اَلَيْكُم

قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ مَعَكُمْ

اِنْ دُرِزْتُمْ

● يَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِقُونَ

وَمَا مِنْ اَقْصَى التُّرَيْكُتِ اَرْسَلُ

يَسْعَى قَال

● يَقُولُ الْيَهُودُ الْمُنَزَّلِينَ

الْيَهُودُ مَنْ لَا تَسْئَلُكُمْ اَمْرًا

● وَهُمْ مُّهِتَدُونَ

وَمَا لِي لَا اَعْبُدُ

الَّذِي فَطَرَنِي

● وَاللَّيْلُ تَرْجَعُونَ

ءَا اَنْعَبُدُ مِنْ دُونِ الْهَيْهَةِ

اِنْ يُّرَدِّدِ الرَّحْمٰنُ بِضَيْزٍ

لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا

● وَلَا يَتَّقِدُونَ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپنیں دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونس دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبنیں پس، ددغے نبنیں لسكر
 داسمانبن (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریور کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونر، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول ز مونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مری لہ ده مونر بیا

إِنِّي إِذْ أَلْفَيْتُ ضَلَالِي مُبِينٍ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَأَسْمَعُونَ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْرِمِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَيْ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ كُنْتَ إِلَّا مُنْجِبًا وَاوَدَّ كَاذِبًا فَظُلْمًا

يَتَخَرَّجًا عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَكْفُرُوا

بِقَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرْآنِ

أَلَمْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

وَإِنْ كُنَّا لَنَآ

بَصِيرَةٌ لَوْلَا أَنَّا مَخْفَرُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ

الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا

او راويستی مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 اومونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكهجورو او، انگورودى (فصلونه)
 اوپه كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 دخوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 اوهم دوى نه پيداشوي برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپوږمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكهجورې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدي شى، چې كړى نمر، سپوږمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 اوهریودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُنَّ

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

أَقْلَابًا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

مِنَّا تُنْبِئُتِ الْاَرْضُ

وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

وَاَيُّهُ لَهْمُ الْبَيْتِ

لَسَلْتُمْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِيَسْتَوِيَنَّهُمَا

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرُهُ مَنَارٍ

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوٰتِ الْقَدٰمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِيْ لَهَا اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَلَا الْبَيْتُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكَ

بښه لانبو وهونکی دی (په بښکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښې چې وه ډکه (په بښه شان)
 او پیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
 او که اغښتته حکم مونږ (د امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباه بریاد
 اوریږونکې به ئې نه وی دفریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 اوچې دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شه (ټول بښه متقیان) بښه پرهیزگار
 دخپل مخکښې نه او وروستو (دهرکار)
 چې په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلی څه نشان
 نشانونو کښې څه دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 اوچې کله ورته اوشی څه وینا
 خرچ له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسې بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَايَةً لَهُمْ
 اِنَّا عَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ النَّمَجُونَ
 وَعَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ
 وَإِن نَّمْنَأُ
 نُفْرِهِمْ
 فَلَا صِرَاطَ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ
 اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَمَتَاعًا اِلَىٰ حِينٍ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ
 مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ
 اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 قَالِ الْيٰدِيْنَ كَفَرُوْا
 يَلْدِيْنَ اٰمَنُوْا

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یو مونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتی یاد مرسلانو وو بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْظِعُمْ مَنْ

لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعْتَهُ

● إِنَّ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَيَقُولُونَ

● مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

تَأْتِيهِمْ

● وَهُمْ يَخِضُّونَ

فَلَا يَسْتَجِيبُونَ تَوْصِيَةً

● وَلَا إِلَىٰٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ

● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

فَقَالُوا يَا وَيْلَنَا

مَنْ بَعَثَنَا

مِنْ مَرْقَدَاتِنَا

هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ

● وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ

شَيْئًا

● وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیورې
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولے)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشے چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسه (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـري عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره * اوزما اوکړي عبادت
 نيعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډير خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه ووييا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسي مقام
 وعده شوې درسه پوره تمام
 ورداخل شئ نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو دوی خُلي دگفتار
 اوکوی به مونږ سره کلام بيان
 خپي اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړي چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چرې جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابُغُهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ

● سَلَامًا وَلَا مِّنْ رَبِّ يَمِينٍ

● وَامْتَأَنُوا الْيَوْمَ أَنَّهُمُ الْغَرْمُونَ

أَلَمْ آفَهَدَ إِلَيْكُمْ

يَمِينِي أَمَرَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ

● مُبِينٌ وَإِنْ أَهْبَدْتُمْ

● هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ آخَلْنَا مِنْكُمْ جِبَلًا كَإِيمَانًا

● أَقْلَمَ كُفْرًا تَعْبُدُونَ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

● إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ

وَنُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُكَلِّمُهُمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ كُنَّا

مونڙ به ختم ٿي ڪيو سترگي ڏنظر
بيادي لاريسي ڏوي گهرجي برابر
نو ڏوي چرته ڪنهي شي (داساعت) ليدلے
او ڪو چرته طلبگار وے مونڙ غوستلے
په خپل ڄاڻي به ٿي شڪلونه ڪيو بدل
نو طاقت به ٿي شي ختم ڊ منزل
او نه وروستو واپس تلي شي (له خپل ڊر)
اوڊچا چي غوارو مونڙ ڊير عمر
پيدائش ته ٿي واپس ڪيو برابر
وگے نه لري ڏوي پوهه شه (نظر)
او مونڙ شعر ورته نه ڊے شه بنودلي
اونه ڏوي سره هغه بنڪاري شه بنڪلي
صرف صرف نصيحت بنڪاره قرآن ڊے
چي اگاه ڪري هر ڙوندي له (دائي شان ڊے)
او چي حق له ڪري ثابت په منڪرانو
وگے نه وويني (توله دانسانانو)
په خپل لا سو مونڙ ڏوي له ڪرل پيدا
ڊير ڄاروي چي مالڪان دي ڊڊي بيا
او ڊڊي نه مونڙ ڪرل ڏوي له تابعدار
شه سورلي دي ، دخوراك ڄني پڪار
اوشته ڏوي له په ڪنهي بني فائدي او شڪل
وگے نه اوباسي شڪر (ڊرڊ خپل)
او نيولي ڏوي الله نه الله بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّىٰ يُصِرُّونَ
وَلَوْ تَشَاءُ
لَسَخَّرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ مَكَائِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ
وَمَنْ يُعْرِضْهُ
فَتَكُنْ فِي الْعُلَىٰ
أَقْلَابًا يَحْقِلُونَ
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
وَمَا يَتَّبِعِي لَهُ
إِن مِّنْ أُولَٰئِكَ إِلَّا قِرَّانٌ مُّبِينٌ
لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا
وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
أَوَلَمْ يَرَوْا
أَلَّا عَلَّمْنَاهُمْ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ الْبِرَّ
أَلْعَا مَا فَعَلُوا لَهَا لَمَلُوكُونَ
وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
فَبَيَّنَّا لَكُلِّهِمْ رُؤْيَاهَا أَكُلِّ لَوْحٍ
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاقِبُ وَمِمَّا يَرْثُ
أَقْلَابًا يَشْكُرُونَ
وَإِن تَعَدَّ لِمَن دُونِ اللَّهِ إِلَهَةٌ

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی د نصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکر دارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړی په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه بڼکاره چې وی په جار
 وکۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په بڼه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانوی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 بڼې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کړه بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (دا شان)
 او هغه دهر جوړولو بڼۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (بڼه برابر)
 دشنې وُنې نه (پیدائښ کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 وکۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکۀ سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَّهُ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالَ مَنْ يُغْنِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قَالَ يُخَيِّبُهَا اللَّهُ
 أَتَشَاءُ أَتَى مَرْوَةَ
 وَهُوَ بِكُلِّ عَلْفٍ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ نُوقِدُونَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يو ڪار
 ورته اوڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر خيز باندي (هغه لري قدرت)
 ورته تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ مِنَ اللَّهِ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةُ تَرْمَحُونَ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**